

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd qui Persarmeni dicti sunt, se ditioni Romanorum tradiderunt, atque
hinc bellum in Persas susceptum eße. Caput VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

telligentiæ acumine ex tempore eliciendam peracutus: sic ad optimum consilium capiendum, & ad iudicandum tum de suis rebus, tum de alienis, solertissimus. Vnde etiam euenit, vt tot & tam egregia facinora gereret: nihil enim distulit in crastinum. In magnam præterea traduxit admirationem, nõ solum imperatores Romanos, verùm etiam reges Persarum, propterea quòd, omnibus ita vti poterat, sicut tum poscebat necessitas, tum occasio, quam non aliquando omisit, postulabat. Cuius quidem rei singulæ eius res gestæ argumento esse possunt. Erat quoque in eo multa feueritas, & interdum ira: non exigua rursus, imò vero etiam permagna comitas & mansuetudo, vt illud prudens Gregorij Theologi dictum in eum optimè conueniret: feueritas sic cum pudore temperata fuit, vti neutra res læderetur ab altera, sed vtraque alterius ope maximam consequeretur commendationem.

Quòd qui Persarum diti sunt, se dittoni Romanorum tradiderunt, atque hinc bellum in Persas susceptum esse.

Caput VII.

Primo anno, quo iste episcopatum administravit, qui Maiorem accolebant Armeniam (sic enim olim appellata est, postea tamen Persarmenia, quæ ante fuerat Romanis subiecta, & à Philippo, qui Gordiano successit, Saporæ prodita: atq; vt Armenia, quæ Minor dicitur, fuit in ditione Romanorum, sic reliqua tota Persis paruit) qui inquam Maiorem accolebant, fidem Christianam professi, quoniam à cæteris Persis miserè, & potissimum religionis suæ gratia vexabantur, clandestinam ad Iustinum miserè legationem, supplicaturi, vt Romanorum subijcerentur imperio, quo liberè, nemine impediante diuinus cultus exequerentur. Quam legationem cum Iustinus admisisset, & quædam conditiones in literis, quas ad eos dabat, explicatæ essent, & sacrosancto ac solenni iureiurando confirmatæ, Armenij suos ipsorum principes trucidant, & se cum suis omnibus Romano adiungunt imperio. Quibuscum regio finitima, in qua homines cum eiusdem gentis, tum peregrini habitabant, vna Romanorum ditioni accessit.

cessit, ducem Vardane, qui apud eos tum ob generis & honoris splendorem, tum ob peritiam rei militaris facile primas obtinuit. Itaque Iustinus, Chosroem his de rebus eum insimulantem hac oratione repulit: præfinitum pauci tempus effluxisse, nec fas esse, ut Christiani Christianos in tempore belli ad se confugientes desertos esse patiantur. Atque Iustinus, tametsi istud dedit responsum Chosroi, tamen ad bellum gerendum neutiquam se parat, sed consuetis delitijs tenetur iiretitus, omniaq; suæ voluptati postponit.

De Martiano duce, & obsidione Nisibis.

Caput VIII.

INterea Martianum, cognatum suum, mittit ducem in Orientem: cui neque exercitum aptum ad præliandum, neque res alias ad bellum gerendum necessarias suppeditat: Qui non sine aperto discrimine, & extremo de summa rerum periculo petit Mesopotamiam, ductis secum per paucis militibus, iisque inermibus: inter quos habuit & fossores & bulcos nonnullos ex numero vestigalium exemptos. Leuem igitur pugnam circiter Nisibin contra Persas quosdam instituit, reliquis Persis nondum ad arma paratis: atque superiores adeptus, obsidet civitatem. At Persæ ne portas quidem occludere operæ prætium putarunt, sed exercitum Romanum turpissimis affectum contumelijs penitus contemnere visi sunt. Ac quanquam multa alia prodigia calamitates futuras portendentia visa fuere, inter cætera tamen in ipso belli initio, Vitulus recens editus visus est, qui duo capita habuit ex vna ceruice excre-scentia.

Quòd Chosroes vbi cõtra Romanos Adaarmanem ducem emiserat, qui illos magnis multisque cladibus affecit, ipse Nisibim profectus est.

Caput IX.

CHosroes verò, vbi satis ad bellum gerendum instructus fuit, Adaarmanem aliquousque perductum trans Eu-phratem qui in ditione sua erat, mittit cum exercitu: qui eius iussu in fines imperij Romani per urbem, quæ Circesium dicitur, irrumpit. Circesium autem est urbs Romanis oppor-